

Kedves Mihály Atya!

1977 márciusának elején egy késő esti órán kopogtattak tanyánk ajtaján. Nagy meglepetésünkre Döbrössy János atya lépett be a Te kíséreteddel, s bemutatott Téged családunknak, mint Szentkirály kinevezett új plébánosát.

Örömmel és a közösséget is magával ragadó lendülettel kezdtél neki plébánosi szolgálatodnak. Az első vasárnapi szentmiséről mesélted, hogy az oltártól felnézve a kórus utca felőli oldalára – legnagyobb megdöbbenésedre – kiláttál egy résen az égboltra. Azonnal elkezdted szervezni a tető ideiglenes javítását – védeni a templom értékeit. Az elkezdett munka 38 éven keresztül szinte folyamatosan bővült az újabb tennivalókkal. Plébánosságod alatt a templom mondhatni teljesen megújult, megszépült. Bárhová tekintünk, a Te munkásságod köszön vissza ránk. Még címszavakban is hosszú idő lenne az elvégzett munkákat mind felsorolni. Legnagyobb ívű vállalkozásod emelném ki ezek közül, mely egy hosszú időn keresztül dédelgetett terv, a saját nagyorgona megépítése volt. Ez, mondhatni csodák sorozata révén valósult meg. Utolsóként realizálódott régi álmod most Húsvétra készült el, templomunk szép mellékoltára. Világi munkatársadként látva magával ragadó volt az az Isteni Gondviselésre hagyatkozás, akinek a segítségével a felmerült akadályokat mindig sikeresen leküzdötted.

Az anyagi értékek építése mellett nagyon sok energiát fordítottál az egyházközség lelki építkezésére. Újjászervezted a Rózsafüzér Társulatot, létrehozta a helyi édesanyák Szent Mónika közösségét, hagyománnyá tetted a jubiláns házások ünneplését Krisztus Király vasárnapján, több generáción keresztül szervezted a ministráns csapatokat, gyönyörűvé téve a liturgiát ünnepeinken. Régi és új tagokból toborozta össze templomunk énekkarát, hisz képzett kántor is voltál. Csodálatosan szép énekeket tanítottál nekünk, felejthetetlené téve ünnepeinket. Legnagyobb esemény a 2001. évi Szent István napi szentmise élő rádióközvetítése volt, melyre nagy izgalommal és alapossággal készültél fel.

Papi életed megkoronázásaként értékelted azt a lehetőséget és bizalmat, mikor főpásztorod megbízott Molnár Zsolt atya – akkori diakónus – tanításával, felkészítésével. Érsek atya azon döntése, hogy a diakónus-, majd a papszentelés is templomunkban történt, bearanyozta életedet. Zsolt atyát lelki örökösödként szeretted és tisztelted. Kérünk, segíts nekünk kiimádkozni a Szentlélek Isten kegyelmét, hogy egyszer, akár a plébánosságod örököse is lehessen.

Papi karizmáid közül kiemelném a bűnbocsánat szentségének kiszolgáltatását. A gyóntatószékbe Hozzád betérő bűnbánó embert nagy szeretettel, figyelmes türelemmel fogadtad. A szentgyónását végző hívő a Te közvetítéseddel valóságosan megtapasztalhatta Krisztus irgalmas jóságát, bűnbocsátó szeretetét.

Kedves Mihály Atya! Tudom, hogy életedet szinte végigkísérték a különböző testi nyavalyák, szenvedések, melyeket mindig türelmesen, Krisztus urunknak ajánlva fogadtad. Példamutató életedért, szenvedéseidért jutalmazzon gazdagon a Legfőbb Pásztor!

Hisszük, hogy noha egy nyájáért élő Lelkipásztort nélkülöznünk kell ezután itt a földön, valójában nyertünk egy közbenjárót a Mennyben.

Isten Veled!

Laudetur Jesus Christus!